

Hermanis Paukšs

KAUSLĪGĀS PRINCESES
(luga bērniem)

Darbojas:

Teicējs
Karaliene Ilzinella
Princese Baibīnija
Princese Dacīnija
Princis Juziks

Teicējs. Reiz dzīvoja divas princeses, kurām šausmīgi patika kauties ar spilveniem. Var sacīt, ka viņas neko citu nemaz nedarīja kā tikai no rīta līdz vakaram kāvās. Tad gāja gulēt, no rīta pamodās, paņēra savus spilvenus un atkal sāka kauties.

BAIBĪNIJA UN DACĪNIJA KAUJAS AR SPILVENIEM.

Ilzinella (uznāk). Baibīnij!... Dacīnij!... Vai būs miers vai nebūs?!

Baibīnija. Pagaidi – gan tu man vel dabūsi!

Dacīnija. Pati tu dabūsi!

Ilzinella. Klusu! Es tagad runāju! Kāpēc jūs atkal kaujieties?

Baibīnija. Jā, bet ko viņa man piesienas!

Dacīnija. Viņa pati man piesienas!

Ilzīnija. Klusu! Vai tad jūs nezināt, ka kauties nav labi?

Baibīnija. Nē – kauties ir labi!

Dacīnija. Kauties ir pat ļoti labi!

Princeses. Kauties ir brīnišķīgi!

Ilzinella. Klusu! Un sevišķi neglīti ir, ja kaujas meitenes!

Princeses. Nē – tas ir ļoti glīti!

Ilzinella. Klusu! Es tagad runāju! Bet ja kaujas divas princeses, tad tas turklāt ir arī nepieklājīgi.

Baibīnija. Nē, tas ir gan pieklājīgi!

Dacīnija. Tas ir izcili pieklājīgi!

Princeses. Kas var būt pieklājīgāks pa divu princešu kautiņu!

Ilzinella. Klusu! (Publikai.) Un kā jūs, bērni, domājat – vai kauties ir labi?

Princeses. Ir labi!

Ilzinella. Nē, nav labi!

Princeses. Nē, ir labi!

Juziks (uznāk). Labdien. Es esmu princis Juziks. No ārzemēm.

Baibīnija. Princis Juziks.

Dacīnija. No ārzemēm.

Juziks. Nāku līgavu lūkot!

Princeses. Līgavu lūkot!

Ilzinella. Labdien, princi Juzik! Es esmu karaliene Ilzinella! Tas ir ļoti laipni, ka iegriezāties pie mums! Man te kā reizi divas meitas precību gados patrāpījušās!

Princeses. Jā! Precību gados!

Ilzinella. To vienu sauc Baibīnija.

Baibīnija. Jā, es esmu tā Baibīnija!

Ilzinella. Bet tā otra – Dacīnija.

Dacīnija. Jā es esmu Dacīnija!

Ilzinella. Kazi – varbūt kāda no viņām tev būs pa prātam.

Juziks (apskatījis princeses). Tā uzreiz grūti pateikt... Kāpēc viņām tie spilveni rokās? Vai nav miegamices?

Ilzinella. Ne uz to pusi, princi Juzik, ne uz to pusi! Tie spilveni viņām...

Baibīnija. Tie spilveni mums tāpatās...

Dacīnija. Mūsu karaļvalstī tā pieņemts!

Baibīnij. Kā tad – mūsu karaļvalstī princeses vienmēr staigā ar spilveniem rokās!

Dacīnija. Lai uzreiz var pamanīt, kura te ir princese!

Juziks. Ak tā?... Jā – katrā karaļvalstī savi paradumi... Nu tad iešu un atnesīšu jums kādas dāvanas! (Prom.)

Princeses. Urrā! Dāvanas! Urrā! Dāvanas!

Ilzinella. Klusu! Neaizbaidiet princi! Un ātri sapucējieties!

Princeses. Jā!

Ilzinella. Es arī iešu uzfrišināties...

Princeses. Kāpēc tad tu?!

Ilzinella. Kā kāpēc?

Princeses. Tevi taču viņš netaisās precēt!

Ilzinella. Karalienei ir jāizskatās labi arī tad ja viņu neviens netaisās precēt! (Prom.)

Baibīnija. Ak, šie skaistie ausu klipši!

Dacīnija. Tev tie nepiestāv...

Baibīnija. Pašai tev nepiestāv!

Dacīnija. Manējie man piestāv! Un tad vēl šīs burvīgās krelles!

Baibīnija. Pavisam pretīgas krelles!

Dacīnija. Tavējās – jā!

Baibīnija. Nē – manējām nav nekādas vainas... Un vēl šīs rokassprādzes...

Dacīnija. Princis nobīsies, kad tās ieraudzīs!

Baibīnija. Vai tu par savējam runā?

Dacīnija. Nē, par tavējām, protams!

Baibīnija. Un te vēl būs daži gredzentiņi...

Dacīnija. Es jau nu ar tādiem savus pirkstus neķēmotu...

Baibīnija. Tā – nu es esmu skaistāka par tevi!
 Dacīnija. Nē, es esmu skaistāka!
 Baibīnija. Nē – es!
 Princeses. (publikai). Bērni – kura no mums ir skaistāka?
 Baibīnija. Es!
 Dacīnija. Nē – es!
 Baibīnija. Nē – es!
 Dacīnija. Nē – es!

Ilzinella. (uznāk). Mierā! Princis nāk ar dāvanām!
 Juziks (uznāk). Pie mums, ārzemēs, ir tāds paradums: prinči princesēm dāvina lietussargus.
 Ilzinella. Tātad pie jums bieži līst lietus?
 Juziks. Nē – pie mums lietus līst ļoti reti. Tāpēc lietussargi tur nevienam nav vajadzīgi. Tos nēsā tikai karalienes un princeses.
 Princeses. O, karalienes!
 Juziks. Te būs lietussargs Baibīnijai – lūdzu!
 Baibīnija. Paldies! Cik tas ir skaists!
 Juziks. Un te būs lietussargs Dacīnijai – lūdzu!
 Dacīnija. Paldies! Cik jauki, ka mans lietussargs ir vēl skaistāks!
 Baibīnija. Nekā!
 Ilzinella. Klusu! Jums abām ir patiešām ļoti skaisti lietussargi!
 Princeses. Jā!
 Ilzinella. Bet nu gan princim Juzikam derētu kaut ko ieēst.
 Juziks. Paldies. Kur te var nomazgāt rokas?
 Ilzinella. Nāciet, Princi – es jūs pavadīšu uz vannas istabu!
 Princeses. Nē – es!
 Ilzinella. Jūs tikmēr saklājiet galdu! (Prom ar Juziku.)

Princeses. Nestāvi! Klāj galdu! (Abas klāj.)

Ilzinella (atgriežas kopā ar Juziku). Burvīgi! Galds jau saklāts! Lūdzu, princi – pie galda!
 Princeses. Laipni lūdzam, princi Juzik!
 Juziks. Paldies!
 Baibīnija. Vispirms zupiņu...
 Dacīnija. Vēl vienu karotīti...
 Baibīnija. Tas par mammu...
 Dacīnija. Tas par tēti...
 Baibīnija. Tas par vecmāmiņu...
 Dacīnija. Un tagad kotletītes...
 Baibīnija. Tas par mammu...
 Dacīnija. Tas par tēti...
 Baibīnija. Tas par vecmāmiņu...

Juziks. Paldies...

Ilzinella. Vēl ir kompotiņš, princi!

Baibīnija. Šī krūzīte par mammu!

Dacīnija. Šī krūzīte par tēti!

Baibīnija. Šī krūzīte par mani!

Dacīnija. Un šī krūzīte par mani!...

Ilzinella. Un tad vēl divas krūzītes par mani!

Princeses. Jā!

Juziks. Paldies! Nu gan es vairāk nevaru...

Baibīnija. Vai bija labi, princi Juzik?

Juziks. Ļoti labi...

Dacīnija. Vai garšoja?

Juziks. Ļoti garšoja...

Ilzinella. Atzīsties, ka pie jums ārzemēs tik labi nebaro!

Juziks. Nē... ārzemēs baro daudz sliktāk... Bet nu gan man derētu kādu brītiņu nosnausties pēc pusdienām...

Ilzinella. Nāciet, princi – es jūs pavadīšu līdz guļamistabai! (Prom ar Juziku.)

Baibīnija. Nu? Vai tu pamanīji, cik ļoti es princim iepatikos!

Dacīnija. Tu? Nē! Es pamanīju to, ka es princim iepatikos! Skaidrs, ka tā būšu es, kuru viņš precēs!

Baibīnija. Nē – es!

Dacīnija. Nē – es!

PRINCESES KAUKAS. IESKRIEN PRINCIS JUZIKS UN SKATĀS.

Ilzinella (ienāk). Klusu! Vai jūs pavisam trakas esat? Pamodināsi princi Juziku, un ko tad?

Juziks. Es jau esmu pamodies.

Dāmas. Šausmas...

Juziks. Jā. Es tikko kā laidos miegā, kad izdzirdēju briesmīgu troksni. Domāju: jājiet skatīties – varbūt ienaidnieks jūsu karaļvalstij uzbrūk! Bet nekā – izrādās, ka princeses savā starpā kaujas!

Ilzinella. Ak vai, kāds kauns!... Kāds kauns!... Kāds kauns!...

Princeses. Mēs tikai gribējām noskaidrot, kuru no mums princis Juziks precēs...

Juziks. Nevienu.

Princeses. Nevienu ?!

Juziks. Es taču negribu, lai sieva mani tūlīt pēc kāzām piekauj!

Princeses. Mēs labosimies! Mēs vairs nekausimies!

Juziks (publikai). Bērni, vai jūs ticat viņām?... Nu es gan (arī) ne visai. Labāk pameklēšu tādu princesi, kas jau nekaujas. Uz redzēšanos!

Princeses. Uz drīzu redzēšanos!

Juziks. Ceru, ka ne.

Ilzinella. Nāciet – vismaz pavadīsim princi kā pieklājas!

Teicējs. Tā nu tajā reize ne Baibīnija, ne Dacīnija pie vīra netika. Taču liela nelaime no tā necēlās, jo, taisnību sakot, abām bija vēl par agru precēties. Kauties gan viņas pēc tam vairs nekāvās. Nē, nevarētu teikt, ka kaušanos ar spilveniem viņas atmeta pavisam, tomēr krietni ierobežoja: kāvās ne biežāk kā reizi dienā. Nu dažreiz varbūt mazliet vairāk: ik pēc piecpadsmit minūtēm. Bet biežāk gan ne. Līdz beidzot tomēr apprecējās. Ar prinčiem, kuriem arī patika kauties ar spilveniem. Tā, lūk, beidzās šī pasaka. Bail pat iedomāties, kādi viņiem būs bērni!